Ethos românesc, deschideri universale: SOLI-TUTTI

(Loredana Baltazar, 9 septembrie 2007)

„Săptămâna Muzicii Contemporane" 2007 a beneficiat de prezența a două ansambluri corale din perimetrul european, cărora le datorăm un amplu periplu prin literatura secolelor XX-XXI.

Corala pariziană **Soli-Tutti** a propus auditoriului un program complex, care a alăturat segmente repertoriale diferite stilistic, grupate, consecutiv, în două seri. Prima dintre ele, dedicată exclusiv muzicii românești, a cuprins piese de referință din creația compozitorilor Irina Odăgescu („Quand le jour se leve" – „La ivit de zori" pe versurile lui Ioan Melinte), Petru Stoianov („Cuvinte și strigături", inspirate din poetica lui Nichita Stănescu), Dan Voiculescu („Ca y est" – Trei descântece pe versurile lui Tristan Tzara), Dan Buciu („Ana lui Manole" pe versuri de Nichita Stănescu), Christian Alexandru Petrescu (Două madrigale pe versuri de Giuseppe Ungaretti) și George Balint („From long ago" – „Din demult").

Înființat acum aproape două decenii, ansamblul **Soli-Tutti** – condus de dirijorul Denis Gautheyrie – este alcătuit din 12 soliști vocali care au acumulat o solidă experiență în domeniul creației corale contemporane, cultivând tehnici de emisie sonoră ori formule de amplasament scenic mai puțin obișnuite. Fie în formulă a cappella, fie acompaniați instrumental (cameral/simfonic), originalitatea prezentării formației în ipostază concertantă are drept bază trasee componistice variate, incluzând autori de talent din toate generațiile.

Programul românesc din după amiaza zilei de 27 mai a beneficiat de sprijinul a doi înzestrați muzicieni români (naista Dalila Cernătescu și percuționistul Alexandru Matei), parteneri în varianta „de concert" a impresionantei construcții scenice denumite „Ana lui Manole". Am admirat, în contextul general al acestei prime seri, strădania vocaliștilor de a aborda piesa lui Dan Buciu menționată anterior, ca și cea a lui Petru Stoianov („Cuvinte și strigături"), în varianta originală, de limbă română, ce valorifică simbolistica unor particularități lingvistice specifice; și am mai admirat precizia intonațională, claritatea rostirii microstructurilor silabice chiar în nuanțe minime, calitatea vocilor grave (în special a vocii de bas, posesoare a unui bogat spectru armonic), veritabilul „parfum" madrigalesc cu care formația a impregnat dificilele pagini semnate de Christian Alexandru Petrescu, disponibilitatea adaptării la specificul unui limbaj componistic aparte – ca cel al lui George Balint („Din demult", inspirat din aspectele muzicale ale folclorului pigmeilor africani aka, reflectând, în esență, acel primar grund arhaic, perpetuat în timp și spațiu).

Deosebit de incitantă această panoramare a valențelor spiritului tradițional din perspectiva unui ansamblu cu deschideri universaliste, **Soli-Tutti** prospectând permanent zone ale ineditului sonor ce merită, într-adevăr, puse în lumină!